

Arrest

nr. 240 381 van 1 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 27 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 januari 2020 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, geboren te Grozny op (...). Uw vader werd gedood door familieleden toen u één jaar oud was, omdat zij jaloers waren op zijn rijkdom. Hiermee ontstond een bloedvete tussen twee clans binnen de familie A. (...), met doden aan beide kanten. Omwille van de gevaren van deze bloedwraak zou uw moeder, Z. R. B. (...) (ov (...)) met u en uw

jongere broer I. R. A. (...) (ov (...)) jullie land van herkomst zijn ontvlucht. Na een tussenstop in Polen kwamen jullie in december 2009 aan in België. U was toen 10 jaar oud.

Uw moeder diende op 10/12/2009 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Deze aanvraag werd op 08/02/2010 afgesloten met een beslissing tot weigering van verblijf (26quater), waarbij Polen verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming.

Op 23/05/2013 diende uw moeder een volgend verzoek in. Zij was inmiddels religieus gehuwd met Z. H. (...), een Libisch staatsburger van Tunesische origine, en was zwanger van hun eerste kind. Op 30/09/2014 werden uw moeder en haar minderjarige kinderen, met name uzelf en uw jongere broer, als vluchtelingen erkend door het CGVS.

U werd op 6 maart 2018 door de Correctionele rechtbank te Brugge veroordeeld voor afpersing, diefstal met geweld of bedreigingen op minderjarigen.

Op 22 juni 2018 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

U werd in dit verband gehoord op 30/10/2019. Tijdens het gehoor legde u volgende documenten neer: een overzicht van de schoolkosten van het Centrum Leren en Werken Kortrijk, een uitnodiging onthaaldagen CLW met bevestiging van inschrijving.

B. Motivering

U werd op 30 september 2014 erkend als vluchteling.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, u heden de vluchtelingenstatus moet ingetrokken worden.

Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de Correctionele rechtbank te Brugge van 6 maart 2018. Uit dit vonnis blijkt dat u definitief veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van twee jaar gekoppeld aan probatiemaatregelen voor verschillende diefstallen met geweld of bedreiging of afpersing.

Artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van 6 maart 2018.

Uit de feitenvaststelling blijkt dat u tussen 25 maart 2017 en 21 september 2017 verschillende diefstallen met geweld of bedreiging of afpersing hebt gepleegd van voornamelijk cash geld, een bankkaart, een skateboard, sigaretten en een portefeuille. Een getuige wiens verklaring door de rechtbank geloofwaardig werd bevonden verklaarde dat hij u op verschillende tijdstippen verschillende malen voornamelijk geld heeft zien afnemen van jongeren in Tielt, u hen bijwijken ook fouilleerde op zoek naar geld en u een slachtoffer bedreigde met een uitschuifbare matras.

De rechtbank achtte de feiten van de verschillende tenlasteleggingen afdoende bewezen en oordeelde (zie vonnis pag 5 en 6): " De gunst van de werkstraf zou een veel te milde bestraffing zijn, gelet op de bijzondere ernst, het aantal en de aard van de feiten..., de manifeste afwezigheid in hoofde van de beklaagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans fysieke integriteit en eigendom in het bijzonder, de natuurlijke evidentie in hoofde van de beklaagde om dergelijke feiten te plegen, hetgeen wijst op een gebrekkig gedragscontrole en een agressieve ingesteldheid, de uitermate laffe wijze waarop de beklaagde minder weerbare minderjarigen viseerde om hen vervolgens systematisch te bedreigen, te bestelen en af te persen.

Een gevangenisstraf, deels effectief en deels met uitstel van tenuitvoerlegging moet de beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen."

Het hoeft geen betoog dat de feiten waarvoor u veroordeeld werd, met name het bedrieglijk wegnemen van zaken die u niet toebehoren, objectief zwaarwichtig zijn en getuigen van een verregaand gebrek aan respect voor de elementaire rechtsregels en voor andermans eigendommen.

Niettegenstaande de rechtbank vaststelde dat u nog over een blanco strafregister beschikt en u het nadeel van één van de tenlasteleggingen hebt vergoed, dient vastgesteld te worden dat het misdrijf waarvoor u werd veroordeeld door de rechtbank werd gekwalificeerd als een bijzonder ernstig misdrijf en voldoende ernstig is om te stellen dat u een gevaar voor de samenleving vormt. U maakte onder meer op een laffe manier meermaals misbruik van minder weerbare minderjarigen, viseerde deze systematisch en weerhield u zich er niet van bedreigingen te uiten met behulp van een matras. Uit uw persoonlijk gedrag blijkt dan ook een totaal gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van zeer kwetsbare slachtoffers en dat u niet terugdeinst hiervoor geweld te gebruiken, wat wijst op een gebrekkige gedragscontrole en agressieve ingesteldheid. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een

volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 11/10/2019 opgeroepen om op 30/10/2019 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS.

Ter behoud van uw vluchtelingenstatus haalde u aan dat u niemand pijn wou doen, dat u domme fouten heeft gemaakt, dat u jong was en u geen slimme jongen bent. U verklaarde geen slechte persoon te zijn, maar dat u net als iedereen fouten gemaakt heeft. U had nooit gedacht dat het zo ver zou komen. U zegt dat u zich zal herpakken en dat u zich wil bewijzen, dat u recent een arbeidscontract heeft en zelf initiatief neemt om werk te vinden (CG p.8-9). U mag naar eigen zeggen absoluut niet terugkeren naar uw land van herkomst omdat er een bloedwraak is, dat u enkel uw gezin in België heeft en niets en niemand heeft in uw land van herkomst, dat het zelfs uw land niet meer is en België uw land is (CG p.5-7, 8).

Uit het geheel van uw verklaringen komt eveneens naar voor dat uw naasten allen in België leven en u met niemand contact heeft in uw land van herkomst (CG p.7), dat u hier in België bent opgegroeid (CG p.8), dat u een moeilijke jeugd heeft gehad, uw thuissituatie precair is en uw moeder op u rekent voor het zorgen voor een inkomen voor jullie gezin (CG p.4-5). Het CGVS merkt evenwel op dat uw wens om in België aan uw toekomst te werken, in het bijzijn van uw naasten, geenszins wegneemt dat u voor een bijzonder ernstig misdrijf werd veroordeeld en dat u zodoende een gevaar vormt voor de samenleving.

Daarnaast blijkt dat u in de loop van het persoonlijk onderhoud verschillende keren uw rol in de feiten waarvoor uw veroordeelt werd minimaliseert dan wel volledig ontkent (CG p. 2). Dienaangaande benadrukt het CGVS evenwel dat de feiten die u ten laste werden gelegd door de rechtbank als bewezen werden geacht. Het feit dat u uw rol ontkent/minimaliseert wijst er enkel op dat u geen schuldbesef noch berouw heeft en volstaat geenszins als element om het behoud van uw vluchtelingenstatus te wettigen.

Waar u argumenteert dat u voor een 'domme fout' zwaar gestraft wordt (CG p.9), moet opgemerkt worden dat de rechtbank inzake de celstraf waartoe u veroordeeld werd, op het voorarrest na, de gunst van de opschorting onder voorwaarden heeft verleent. Bezwarend is echter het feit dat u, ondanks uw voorgehouden intenties om uw leven te beteren, niet aan deze door de rechtbank opgelegde voorwaarden heeft voldaan, zonder hier een onderbouwde, aanvaardbare uitleg voor te kunnen geven (CG p.2-3). Zo bent u verschillende keren uw werk opnieuw verloren (door eigen toedoen), heeft u slechts 2 uur van de opgelegde 30 uren therapie gevolgd en daagde u meermaals niet op voor afspraken bij justitie. U zou ook wederom met de politie in aanraking zijn gekomen wegens het bezit of vertoon van (nep)wapens (CG p. 9). Dergelijke lakse attitude ten aanzien van de gunst van de voorwaardelijke straf is frappant en wijst op een persistent gebrek aan besef van de ernst van de situatie. U slaagt er niet in om aan te tonen dat u sinds uw definitieve veroordeling een duurzame, ingrijpende wijziging van uw gedrag heeft bewerkstelligd en dat u daadwerkelijk uw leven zou gebeterd hebben sinds uw veroordeling.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. U legde in het kader van uw persoonlijk onderhoud een overzicht van de schoolkosten van het Centrum Leren en Werken Kortrijk, een uitnodiging onthaaldagen CLW met bevestiging van inschrijving voor om aan te tonen dat u een inspanning leverde om aan de door de rechtbank opgelegde voorwaarden (waaronder de voorwaarde tot werken of minstens een opleiding te volgen) te voldoen. Echter blijkt uit uw verklaringen dat u uiteindelijk niet startte in deze opleiding omdat u geen stageplaats kon vinden en u intussen weer als werkzoekende bent ingeschreven (CG p.3). Deze documenten doen hoe dan ook geen afbreuk aan de vaststelling dat u voor een bijzonder ernstig misdrijf werd veroordeeld en dat u zodoende een gevaar vormt voor de samenleving, noch tonen ze aan dat u aantoonbaar en duurzaam uw leven heeft gebeterd sinds uw veroordeling.

Andere redenen die moeten leiden tot het behoud van uw vluchtelingenstatus heeft u niet aangehaald tijdens uw persoonlijk onderhoud. De verschillende redenen die werden aangebracht ter rechtvaardiging van het behoud van uw status worden aldus door het CGVS niet weerhouden.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de vluchtelingenstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In voorliggend geval dient te worden vastgesteld dat een vrees voor vervolging in uw hoofde ten aanzien van uw land van herkomst nog steeds actueel is. Immers, er zijn geen indicaties die wijzen op een ingrijpende, duurzame verandering van uw persoonlijke situatie in uw land van herkomst. Gelet op de aard van de vluchtmotieven die door uw moeder in het kader van haar verzoek tot internationale bescherming werden aangehaald, met name het ontstaan van een bloedvete binnen de familie A. (...) volgend op de moord op uw vader, kan vastgesteld worden dat u, als oudste mannelijke afstammeling van uw vader, nog steeds een hoog risico op vervolging loopt in uw land van herkomst.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar de Russische Federatie. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 8 EVRM, van artikel 55/3/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het verbod van willekeur, van de "beginselen van behoorlijk bestuur" en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De Raad wijst er vooreerst op dat de schending van artikel 8 EVRM en van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet niet dienstig kan worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de Commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de intrekking van de vluchtelingenstatus uitspraak wordt gedaan.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3.1. Verzoekende partij is in haar verzoekschrift van mening dat verwerende partij onterecht oordeelt dat er sprake is van een ernstig misdrijf conform artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij verwijst in dit verband naar het arrest nr. 214 315 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 19 december 2018 (bijlage 2 van het verzoekschrift), waar geoordeeld werd dat enkel rekening gehouden kan worden met feiten van doodslag of een ander feit waarop krachtens de wet een zeer zware straf staat. Het gegeven dat de feiten te ernstig waren voor een werkstraf impliceert nog niet dat de feiten als een ernstig misdrijf conform de wetgeving kunnen worden gezien. Verzoekende partij onderstreept dat zij voordien over een blanco strafregister beschikte, dat zij het nadeel van één van de feiten al had vergoed en dat zij een gevangenisstraf grotendeels met probatie-uitstel heeft gekregen. Zelfs de rechtbank was dus van oordeel dat zij nog een kans diende te krijgen en geen effectieve bestraffing moest te ondergaan.

2.2.3.2. De Raad bemerkt vooreerst dat, daar waar verzoekende partij in haar betoog verwijst naar het arrest nr. 214 315 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 19 december 2018 (bijlage 2 van het verzoekschrift), arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen bindende precedentwaarde hebben. Bovendien heeft dit arrest betrekking op een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/5/1, § 2 van de Vreemdelingenwet omdat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene een ernstig misdrijf heeft gepleegd, terwijl *in casu* de vluchtelingenstatus van verzoekende partij werd ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet omdat verzoekende partij een gevaar vormt voor de samenleving, omdat zij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf.

De Raad wijst erop dat artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid."

De Raad bemerkt dat de wetgever het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' niet gedefinieerd heeft en dat de wil van de wetgever bijgevolg dient afgeleid te worden uit de voorbereidende werkzaamheden. In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, wordt op omstandige wijze uiteengezet dat het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' geenszins beperkt is tot 'misdaden' in de zin van het Belgisch Strafwetboek: *"Artikel 14.4, b) van Richtlijn 2011/95/EU vermeldt in de Franstalige versie het verzamelbegrip "crime", en niet "infraction". In de Belgische context verwijst het begrip "crime" op grond van classificatie in Boek I van het Strafwetboek echter alleen naar de meest ernstige misdrijven van het Strafwetboek. Bijgevolg wordt er in het ontwerp eveneens geopteerd voor het verzamelbegrip "infraction". Hierdoor wordt het mogelijk om eveneens feiten in aanmerking te nemen die technisch gezien geen "crimes" in de zin van het Belgische Strafwetboek zouden zijn. De richtlijn viseert immers elk laakbaar feit, voor zover dit feit rechtsgeldig kan gekwalificeerd worden als "bijzonder ernstig".*" (zie p. 16-17 van het wetsontwerp, DOC 54 1197/001). Voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' gaf de Staatssecretaris er *"de voorkeur aan het CGVS een ruime beoordelingsmarge te laten."* (zie p. 25 van het Verslag van de Commissie voor de binnenlandse zaken, de algemene zaken en het openbaar ambt, DOC 54 1197/003).

Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet is dus niet louter beperkt tot personen die definitief veroordeeld zijn voor een 'misdaad' in de zin van het Belgisch Strafwetboek, en kan derhalve ook toegepast worden in het geval de vreemdeling onherroepelijk veroordeeld werd voor het plegen van een wanbedrijf. Het is de aard en de ernst van de strafbare feiten waarvoor verzoeker veroordeeld werd, die van doorslaggevend belang zijn voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf'.

Om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving bij een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, dient rekening te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf. Uit de tekst van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat er een link moet bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

Uit het vonnis van 6 maart 2018 van de Correctionele Rechtbank te Brugge (administratief dossier, stuk 18, map landeninformatie) blijkt dat verzoekende partij definitief werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar gekoppeld aan probatiemaatregelen voor afpersing en diefstal met geweld of bedreigingen. Uit de feitenvaststelling blijkt meer bepaald dat verzoekende partij tussen 25 maart 2017 en 21 september 2017 verschillende diefstallen met geweld of bedreiging of afpersing heeft gepleegd van voornamelijk cash geld, een bankkaart, een skateboard, sigaretten en een portefeuille. Een getuige wiens verklaring door de rechtbank geloofwaardig werd bevonden verklaarde dat hij verzoekende partij op verschillende tijdstippen verschillende malen voornamelijk geld heeft zien afnemen van jongeren in Tielt, zij hen bijwilen ook fouilleerde op zoek naar geld en zij een slachtoffer bedreigde met een uitschuifbare matrak.

De Raad wijst erop dat het gegeven dat verzoekende partij veroordeeld werd tot een straf met probatiemaatregelen niet wegneemt dat de rechtbank het bewezen achtte dat verzoekende partij schuldig was aan verschillende diefstallen met geweld of bedreiging of afpersing en dat de rechtbank omwille hiervan verzoekende partij veroordeelde tot een gevangenisstraf van twee jaar. De Raad onderstreept hierbij nog dat de gevorderde werkstraf werd afgewezen door de rechtbank en dit *"gelet op de bijzondere ernst, het aantal en de aard van de feiten"*. In het vonnis wordt erop gewezen dat bij het bepalen van de straf en de strafmaat door de rechtbank rekening gehouden wordt met *"de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd; de manifeste afwezigheid in hoofde van de beklaagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans fysieke integriteit en eigendom in het bijzonder, de natuurlijke evidentie in hoofde van de beklaagde om dergelijke feiten te plegen, hetgeen wijst op een gebrekkig gedragscontrole en een agressieve ingesteldheid, de uitermate laffe wijze waarop de beklaagde minder weerbare minderjarigen viseerde om hen vervolgens systematisch te bedreigen, te bestelen en af te persen."*

De Raad is van oordeel dat, niettegenstaande de rechtbank vaststelde dat verzoekende partij nog over een blanco strafregister beschikt en zij het nadeel van één van de tenlasteleggingen heeft vergoed, dient vastgesteld te worden dat de feiten waarvoor zij werd veroordeeld door de rechtbank als bijzonder ernstig gekwalificeerd werden en voldoende ernstig zijn om te stellen dat verzoekende partij een gevaar voor de samenleving vormt. Immers maakte verzoekende partij onder meer op een laffe manier meermaals misbruik van minder weerbare minderjarigen, viseerde zij deze systematisch en weerhield verzoekende partij zich er niet van bedreigingen te uiten met behulp van een matrak. Uit haar persoonlijk gedrag blijkt dan ook een totaal gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van zeer kwetsbare slachtoffers en dat zij niet terugdeinst hiervoor geweld te gebruiken, wat wijst op een

gebrekkige gedragscontrole en agressieve ingesteldheid. Uit haar persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat zij dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en de duidelijke bewoordingen van de Correctionele rechtbank te Brugge bestaat er dan ook geen twijfel over dat het misdrijf waarvoor verzoekende partij op 6 maart 2018 definitief veroordeeld werd moet gekwalificeerd worden als een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij nog stelt dat zij zich in de mate van het mogelijke heeft geïntegreerd in België en dat zij dienaangaande ook tal van bewijzen bijbracht die dit aantonen, wijst de Raad evenwel op de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat, ondanks de voorgehouden intenties van verzoekende partij om haar leven te beteren, zij niet aan de door de rechtbank opgelegde voorwaarden heeft voldaan, zonder hier een onderbouwde, aanvaardbare uitleg voor te kunnen geven (administratief dossier, stuk 8, notities CGVS, p. 2-3). Er wordt op gewezen dat uit haar verklaringen blijkt dat zij verschillende keren haar werk opnieuw verloren is (door eigen toedoen), dat zij slechts twee uur van de opgelegde 30 uren therapie gevolgd heeft, dat zij meermaals niet opdaagde voor afspraken bij justitie en dat zij ook wederom met de politie in aanraking zou zijn gekomen wegens het bezit of vertoon van (nep)wapens (notities CGVS, p. 2-3, 9). De Raad treedt verwerende partij bij in de motivering dat dergelijke lakse attitude ten aanzien van de gunst van de voorwaardelijke straf frappant is en wijst op een persistent gebrek aan besef van de ernst van de situatie. Dat de probatieopschorting niet zou zijn herroepen, of dat zulks althans niet werd aangetoond door verwerende partij, zoals door verzoekende partij wordt opgeworpen in haar verzoekschrift, doet aan voormelde vaststellingen geen enkele afbreuk. Verzoekende partij slaagt er allerminst in om aan te tonen dat zij sinds haar definitieve veroordeling een duurzame, ingrijpende wijziging van haar gedrag heeft bewerkstelligd en dat zij daadwerkelijk haar leven zou hebben gebeterd sinds haar veroordeling.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij nog betoogt dat het feit dat er nog steeds een gegronde vrees bestaat voor geweld of vervolging in het land van herkomst een reden kan zijn voor het behoud van de vluchtelingenstatus en hierbij verwijst naar het arrest nr. X van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 27 november 2018, wijst de Raad er ook hier op dat arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen bindende precedentwaarde hebben. Tevens dient te worden vastgesteld dat dit arrest betrekking heeft op een intrekking van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest, terwijl *in casu* de vluchtelingenstatus van verzoekende partij werd ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet omdat verzoekende partij een gevaar vormt voor de samenleving, omdat zij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Een loutere verwijzing naar het feit dat haar vrees voor vervolging in haar land van herkomst nog steeds actueel is doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat zij een gevaar vormt voor de samenleving, omdat zij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, en volstaat geenszins voor het behoud van haar vluchtelingenstatus.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal met recht kon besluiten tot de intrekking van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° *juncto* artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Waar verzoekende partij nog aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 17 en 18), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 30 oktober 2019 de kans werd geboden om argumenten aan te halen voor het eventuele behoud van haar vluchtelingenstatus, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT